

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudkyň Mgr. Sylvy Šiškeové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **N. A.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2022, č. j. CPR-3183-2/ČJ-2022-930310-V223, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2022, č. j. 13 A 24/2022-29, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Žalobci **s e u k l á d á** povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši **1000 Kč**, a to ve lhůtě **patnácti dnů** od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Správní orgán prvního stupně žalobci podle § 50a odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uložil povinnost opustit území členských států Evropské unie a současně mu podle § 50a odst. 3 téhož zákona stanovil dobu k opuštění území nejpozději do 45 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Toto rozhodnutí žalobce napadl odvoláním, které žalovaný zamítl. Proti rozhodnutí se žalobce bránil u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který žalobu zamítl.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku. Žádost odůvodnil tím, že nepřiznání odkladného účinku by – kromě nezbytnosti zachování osobního kontaktu stěžovatele s jeho zástupcem – znamenalo též nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života. Stěžovatel na území České republiky žije více než 20 let a vytvořil si zde hluboké sociální, ekonomické a rodinné vazby. V České republice vybudoval živnost v oblasti velkoobchodu s hodinkami, kabelkami a bižuterií, přičemž jeho podnikání je plně navázáno na jeho osobu. V zemi původu stěžovatel nemá zajištěn žádný způsob obživy ani

ubytování – s manželkou žijí již mnoho let odděleně. Stěžovatel dále poukázal na zhoršení svého zdravotního stavu. Trpí vysokým krevním tlakem a trápí ho bolest na hrudi a dušnost; tato tvrzení doložil několika dokumenty (dlouhodobý monitoring krevního tlaku, zdravotní záznam, rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti). Jeho zdravotní stav v současnosti neumožňuje přesun do země původu, kde navíc nemá zajištěnou zdravotní péči. Stěžovatelův nepříznivý zdravotní stav vyvolává pochybnosti též ve vztahu k možnosti jeho případného návratu na území České republiky.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že jeho přiznání by bylo v rozporu s veřejným zájmem České republiky.

[4] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku a dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro vyhovění tomuto návrhu ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.

[5] Podle § 107 s. ř. s. *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1. výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2. přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako *dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí* (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015-38).

[8] Důvody existence nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální a jsou také závislé na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu. Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti.

[9] Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku zmínil potřebu zachování osobního kontaktu se svým zástupcem a zejména hrozící zásah do svého soukromého a rodinného života a podnikání. Zdůraznil také zdravotní problémy, jimž v současné době čelí.

[10] K prvně uvedenému důvodu Nejvyšší správní soud podotýká, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS, „*obecně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v*

pokračování

řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 s. ř. s.).“ V nyní projednávané věci zároveň z ničeho nevyplývá, že by se stěžovatel nemohl z domovského státu spojit se svým advokátem prostřednictvím celé řady prostředků umožňujících efektivní komunikaci na dálku, a zajistit tak, že jeho zástupce bude náležitě informován o všech podstatných skutečnostech a jeho vůli. Takový postup je ostatně v době rozvinutých informačních technologií zcela běžný.

[11] Ve vztahu k tvrzenému zásahu do soukromého a rodinného života stěžovatel uvedl pouze obecné informace o svých vazbách na území České republiky, aniž je blíže konkretizoval. Nejvyšší správní soud v obecné rovině nepopírá existenci takových vazeb, nicméně pro přiznání odkladného účinku je zapotřebí, aby je stěžovatel detailně popsal a vysvětlil, jaké konkrétní následky by nepřiznání odkladného účinku pro tyto vazby znamenalo. To však stěžovatel neučinil. Co se týče zásahu do podnikatelské činnosti, Nejvyšší správní soud uvádí, že shodně jako v řízení před městským soudem (srov. usnesení městského soudu ze dne 2. 6. 2022, č. j. 13 A 24/2022-21, jímž soud zamítl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě) stěžovatel svou živnost blíže neidentifikoval, ani jinak nedoložil. Jen stěží lze proto posoudit případné dopady vycestování na stěžovatelovu podnikatelskou činnost.

[12] Stěžovatel dále tvrdil a rovněž doložil zdravotní potíže, jimž čelí, zejména vysoký krevní tlak. Nejvyšší správní soud nemíní zlehčovat obtíže, které se s tímto onemocněním pojí. Stěžovatel nicméně neprokázal, že by v zemi jeho původu nebyla dostupná odpovídající léčba vysokého krevního tlaku. Z dokumentů, které stěžovatel doložil, současně neplyne ani taková závažnost stěžovatelových zdravotních obtíží, že by v případě nutnosti opustit Českou republiku hrozilo zásadní a závažné zhoršení jeho zdravotního stavu či až dokonce ohrožení života, jak stěžovatel v návrhu naznačuje.

[13] Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že v posuzované věci neshledal naplnění již první podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spočívající ve vzniku nepoměrně větší újmy na straně stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[14] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Pro úplnost soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žádným způsobem nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

[15] Výrok II. tohoto usnesení vychází z toho, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, použitého analogicky (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Stěžovatel je proto do patnácti dnů od doručení tohoto usnesení povinen zaplatit soudní poplatek ve výši 1000 Kč.

[16] Soudní poplatek lze zaplatit vylepením kolků na přiloženém tiskopisu nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol**, který byl Vaší věci přidělen pro

identifikaci platby, je: **1020529322**. V případě placení kolgovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. ledna 2023

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

pokračování

Nejvyšší správní soud
Moravské nám. č. 6
657 40 Brno

Sp. zn. **2 Azs 293/2022**

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis:

Místo pro nalepení kolkových známek: